

Interview met Martha, voorzitter van de Durlstone Foundation Zimbabwe (DFZ) ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van DFZ

Waarom is in 2007 DFZ opgericht?

Tot 2000 droegen vijf boeren, waaronder mijn man en ik, gezamenlijk de kosten voor de Durlstone School en betaalden de ouders schoolgeld. Door de landonteigeningen vertrokken de collega boeren en werd hun land herverdeeld in meerdere kavels en aangeboden aan arme boeren uit de omgeving. Deze boeren hadden kinderrijke gezinnen waardoor het leerlingenaantal meer dan verdriedubbelde.

Ondanks dat we 75% van ons land kwijt waren, besloten we na de landonteigeningen in Zimbabwe te blijven. De kosten voor de school konden wij helaas niet alleen opbrengen. Er was veel nodig op infrastructureel gebied waaronder extra klaslokalen en huizen voor de leerkrachten. Tijdens ons verblijf in Nederland eind 2002 bood mijn vriendin Anita Ansinger aan mij te helpen om geld in te zamelen. Ze organiseerde 'koffiemorgens' met als resultaat een opbrengst van € 610,-. Van de opbrengst werden schoolboeken aangeschaft. Een jaar later organiseerde Anita o.a. benefietdinners die door haar vriendin Sylvia de Goede zelf werden bereid. De opbrengst verdubbelde ruim zodat ook tafeltjes en stoeltjes konden worden aangeschaft.

Ieder jaar kwam er meer geld binnen met als resultaat dat in 2007 begonnen kon worden met de bouw van drie klaslokalen. De donateurs waren familie en vrienden die ook zelf allerlei acties op touw zetten.

In 2007 is mijn man Herman overleden waarna ik me nog meer ging richten op een veilige toekomst van de Durlstone School. In Zimbabwe was de situatie inmiddels heel nijpend geworden. Er was nauwelijks voedsel te krijgen, kinderen vielen flauw van de honger. De ouders konden het schoolgeld niet meer betalen. Leerkrachten trokken weg omdat hun salaris door de enorme inflatie niet meer toereikend was voor de meest basale levensbehoeftes. We beseften dat er meer geld binnen moest komen en besloten om de fondsenwerving professioneler aan te pakken door een stichting op te richten. Een bevriend notariskantoor verzorgde belangeloos de oprichtingsacte en zo is op 6 november 2007 de Stichting Durlstone Foundation Zimbabwe opgericht. Ik werd voorzitter, Karin Idsinga secretaris, Annemieke van der Noort penningmeester en Anita Ansinger bestuurslid. De stichting draagt dezelfde naam als de boerderij en de school. (Een durlstone is een zwerfkei in een rivier)

Hoe is de situatie nu, 10 jaar later?

Er zijn veel positieve ontwikkelingen geweest betreffende de Durlstone School. We hadden 11 klaslokalen die zijn gegroeid naar 19 zodat iedere groep zijn eigen ruimte heeft. Er is een bibliotheek gekomen wat het leesniveau sterk verbeterd heeft. Sinds zeer recent is er een computerlokaal met 25 computers zodat onze leerlingen ook hier mee leren omgaan. We hebben onze eigen waterbron met handpomp. Het aantal huizen voor de leerkrachten is gestegen van 6 naar 22. Elektriciteit is aangelegd in al deze huizen, in de bibliotheek en de nieuwste klaslokalen. Er is een buitenspeelplaats voor onze jongste kinderen, een schooltuin waar de kinderen geleerd wordt om groenten te laten groeien. Daarnaast is er 1 kilometer hekwerk rond de hele school gekomen om vandalisme, ongewenst vee en het heen en weer lopen van mensen tegen te gaan. We hebben een dagelijks papprogramma en organiseren workshops om het niveau van onze leerkrachten voortdurend te verbeteren. Alle kinderen zitten op banken en aan tafels. Er is gemiddeld een leerboek per twee leerlingen. En het meest belangrijke is dat onze examenresultaten boven de 80% zitten wat ver boven het landelijke gemiddelde ligt. Dat brengt ons in de top 10.

Ook wil ik toevoegen dat we prima medewerking krijgen van het Ministerie van Onderwijs dat ons goed gezind is.

Wat zijn jouw bemoeienissen met de school?

Herman en ik hebben de school samen opgericht in 1982. Herman werd door de overheid benoemd tot Responsibility Authority maar in 1983 heb ik die functie van hem overgenomen.

Het is belangrijk dat je ziet wat er nodig is en dat dan ook uitvoert. De kern van mijn werkzaamheden zijn naast infrastructurele projecten ook onderwijskundige zaken. Op infrastructureel gebied regel ik de vergunningen voor nieuwbouw en verbouwingen, vraag offertes op, bestel bouwmaterialen, doe de betalingen, etc. Nu zijn we weer bezig met het opstarten van het water-hygiëneproject.

Op onderwijskundig gebied bemoei ik me vooral met de voorwaarden. Begin dit jaar zijn er 25 pc's in het nieuwe computerlokaal geplaatst, en hebben de leerkrachten computertraining gehad. Verder zorg ik voor schoolboeken en andere leermiddelen en organiseer ik workshops voor de leerkrachten.

Met de leiding van de school en het oudercomité vergaderen we zes keer per jaar waar zaken aan de orde komen die van belang zijn voor de leerlingen, leerkrachten en de gemeenschap. Daarnaast heb ik geregeld overleg met onze district-onderwijsdirecteur.

Hoe blijf je gemotiveerd ondanks de bureaucratie en politieke tegenslagen?

Ik geloof in Zimbabwe en de mensen in dit land. Wel moet je veel geduld hebben en verdraagzaam zijn. Ik heb er wel moeite mee als leraren zich niet voldoende inzetten, geen passie hebben. Gelukkig zijn dat er maar een paar.

Een van onze leraren is onlangs aangesteld als headmaster van een school met 1200 leerlingen. Het slagingspercentage van die school is 12 %. Zijn opdracht van het ministerie is om het percentage te verbeteren tot het niveau van de Durlstone school, 80%. Wij zijn een goede leerkracht kwijt. Aan de andere kant wordt het succes van de Durlstone School op deze manier verspreid. Deze olievlekwerking motiveert mij enorm.

Wat is het belang van de band met Nederland?

Bij DFZ blijft er niets aan de strijkstok hangen, de kosten zijn daardoor heel laag. Onze leerlingen gaan naar school in een prettige, veilige omgeving. Ze leren uit goede boeken en krijgen les van goed bijgeschoolde leraren. Dit kan omdat er zoveel steun is vanuit Nederland. Zonder de donaties uit Nederland zal de school zich niet verder kunnen ontwikkelen, raakt de school zijn voorbeeldfunctie kwijt, moet de dependance school zijn deuren sluiten en kan de infrastructuur niet verder verbeterd worden en is er geen geld meer voor onderhoud en renovatie.

Ik hoop dat een donateur zich weet wat zijn bijdrage voor een verschil maakt in het leven van een kind van het arme platteland in Zimbabwe! Door deze giften hebben onze kinderen goed onderwijs op een veilige kindvriendelijke school en kans op een betere toekomst.

Martha is in november 2016 getrouwd met Kees Westerhuis. Martha van Duren is vanaf nu ook bij DFZ Martha Westerhuis!

Informatie over het water hygiëne-project.

WILDE
GANZEN
KLEIN PROJECT GROOT VERSCHIL

De Durlstone School, heeft één waterpomp om alle gebouwen en schooltuinen van water te voorzien. De twee blokken hurkwc's voor de leerlingen zijn niet rechtstreeks voorzien van water waardoor de standaard voor hygiëne niet gehaald wordt.

Het plan is om de hurkwc's en ook de klaslokalen, de huizen van de leerkrachten en de schooltuinen rechtstreeks van water te voorzien. Het water wordt dan uit de bestaande waterput omhoog gepompt en opgeslagen in een waterreservoir van 5000 liter. Dichtbij de locaties komen watertappunten. Met emmers wordt het water vervolgens naar de wc's, huizen, klaslokalen en schooltuinen gebracht. Helaas is het gebruik van waterslangen niet mogelijk omdat het water met de hand omhoog gepompt moet worden. Het is vooralsnog te kostbaar om alle hurkwc's te voorzien van een eigen spoelsysteem. Schoonmaken van o.a. de wc's gebeurt ook in de nieuwe situatie met emmers water maar er hoeft niet meer met volle emmers over het hele terrein gesjouwd te worden.

Voorstellen Chris Vava

Chris Vava (1968) groeide op in een arm plattelandsdorpje in Mutoko, Zimbabwe. Hij doorliep de lagere en middelbare school in dezelfde omgeving. Na zijn opleiding tot inspecteur voor de gezondheidszorg werkte hij bij het ministerie van Volksgezondheid. Hij vertrok in 1990 uit Zimbabwe op zoek naar meer studiemogelijkheden en kwam terecht bij de Universiteit van Amsterdam waar hij Technische bedrijfskunde en Computer Engineering studeerde. In 1998 ging hij terug naar Zimbabwe waar hij werkte bij IBM, Hivos en ACBF. Hij is nu IT-analist en adviseur van de Wereldbank in Harare. Hij is in 2001 lid geworden van de Rotary Club van Msasa. In 2009 was hij er president. Hij is een actief lid van de Projecten Commissie van de Rotaryclub.